

C50 – BIN3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

6 november 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wijziging van het arbeidsreglement voor het gemeentelijk basisonderwijs in Zaventem	1
Vraag om uitleg van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over dienstverlening in andere talen dan het Nederlands in Vlaamse overheidsgebouwen	7

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wijziging van het arbeidsreglement voor het gemeentelijk basisonderwijs in Zaventem

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijnheer de minister, ik wend me tot u als minister van Binnenlands Bestuur omdat ik denk dat u als voogdijminister in volgende situatie zou kunnen tussenkomen.

Op 25 juni 2007 is er een wijziging goedgekeurd van het arbeidsreglement voor het personeel van de gemeentelijke basisscholen in Zaventem. Een van de wijzigingen voegt een artikel 4bis toe dat het volgende bepaalt: "De voertaal is uitsluitend Nederlands en dit zowel voor interne als externe communicatie". Die bepaling die het gebruik van een andere taal dan het Nederlands verbiedt in contacten tussen leerkrachten en ouders van leerlingen, is volgens mij in strijd met artikel 30 van de Grondwet waarin duidelijk wordt gezegd dat er taalwetten bestaan voor administratieve zaken, maar dat voor alle andere aangelegenheden het taalgebruik vrij is.

In Zaventem gaat het niet om administratieve betrekkingen tussen schooloverheden. Volgens mij is het een voorbeeld van inmenging van de gemeentelijke overheid in zaken die niet onder de taalwetgeving vallen. Het is niet de eerste keer dat we zoiets moeten vaststellen in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde: het getuigt van een bepaalde houding tegenover Franstaligen in de Rand en meer bepaald tegenover Franstaligen in de gemeenten zonder faciliteiten.

Enkele maanden geleden hebt u ook moeten optreden in een gelijkaardig geval. De gemeente Merchtem had er toen voor proberen te zorgen dat het taalgebruik door handelaars op de wekelijkse markt in Merchtem enkel het Nederlands zou mogen zijn. U hebt toen duidelijk gesteld dat dat niet kon, en u hebt het reglement in Merchtem dan ook vernietigd omdat het indruiste tegen de vrijheid van taalgebruik buiten de bestuursaangelegenheden.

Is deze wijziging van het arbeidsreglement effectief juridisch correct? Indien niet, zult u dan de nodige maatregelen treffen om het reglement te vernietigen?

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, ik voel me emotioneel worden. Hoe moeilijk ook, ik zal het kort proberen te houden.

Ik zou de heer Van Eyken eigenlijk gefeliciteerd hebben met zijn goed Nederlands, mocht hij geen Vlaming zijn. De heer Van Eyken is immers een Vlaming uit Keerbergen, een schitterende en mooie gemeente. Mijn schoonouders hebben er gewoond, mijn schoonbroer woont er nog. En de heer Van Eyken is vanuit zijn Vlaamse gevoelens en vanuit zijn uitbreidingsmogelijkheden die hij heeft en die hij wil benutten – en ik feliciteer hem daarvoor – in Tervuren komen wonen. Hij woont dus aan de rand van Zaventem en loert over de barricade naar mijn gemeente. Maar hij doet dat niet zelf, maar laat het doen door iemand anders, met name de heer Van Cauwenberghe. De heer Van Cauwenberghe is toevallig ook een Vlaming die zijn taal intussen een beetje heeft verlerd, maar die de heer Van Eyken zaken doorspeelt. We naderen immers 2009, en dan voelen sommigen de noodzaak om de zaak wat op te kloppen zoals men op dit moment in dit land spijtig genoeg al te veel doet.

Ik zou de problematiek van de scholen in Zaventem even van naderbij willen bekijken. Wij zijn een gemeente met 30.000 inwoners. Dagelijks worden er 70.000 mensen tewerkgesteld. In de regio zijn er 125.000 werkplaatsen waar heel België van geniet. We trachten in de grootste gemoedrust iedereen zijn deel te geven. We zijn uiteraard een Vlaamse gemeente waar men sinds jaar en dag probeert een corridor te maken en waar we ons tegen verzetten. We respecteren de cultuur van iedereen, maar zeker ook de cultuur van de mensen van de gemeente en het Vlaams karakter van onze gemeente. Maar tegelijk proberen we ook de mensen zoveel mogelijk in te burgeren.

Ik verwijs naar een schitterend artikel in Het Laatste Nieuws van vandaag met als titel 'Hobby: België redden'. Er wordt in dit parlement te veel de indruk gegeven dat goede Vlamingen noodzakelijkerwijs tegen België zijn, dat goede Vlamingen altijd moeten ruziën met Walen en Franstaligen. Ik lees over een initiatief van een lieve dame waarvoor ik sympathie heb – als u haar ziet, zult u het begrijpen. Ik citeer: "Ik ben niet tweetalig, staat er verontschuldigend op de website van Marie-Claire. En het moet gezegd: voor iemand die uit alle macht België bijeen wil houden, is haar Nederlands aan de hoekige kant. Ik heb het op school geleerd, zegt ze, maar ik heb het slecht onderhouden. Ik ga een cursus volgen."

Wat wil ik daarmee zeggen? Wat is de politiek die de gemeente Zaventem sinds jaren volgt? Wat is de poli-

tiel binnen onze scholengemeenschap? Wij hebben een rijke, internationale, culturele gemeenschap door onze geografische ligging, door onze economische benadering, door het bestaan van de luchthaven en zoveel meer. Maar wij krijgen ook zeer veel mensen bij ons die we met open armen ontvangen, maar die we ook proberen goed op te voeden. En goed opvoeden is ervoor zorgen dat de scholen – en wij zijn daar fier op – alles hebben wat ze moeten hebben om de mensen daadwerkelijk en adequaat op te voeden. En om dat te doen moeten ze natuurlijk goed de taal spreken.

Ik heb – en heel waarschijnlijk u ook, want u spreekt vloeiend talen – een goede opvoeding genoten thuis en op school. Wij proberen die ook door te geven via de leerkrachten en in het bijzonder aan de kinderen. Maar wat is de beste opvoeding? Wat is de beste wijze om mensen iets te leren? Daarvoor moet er een goede samenwerking zijn tussen ouders en pedagogen.

Wij doen dit al jaren met succes. Wij vormen in onze scholen academici, professoren, ingenieurs, dokters in de geneeskunde en zelfs de voorzitter van de jury van de Koningin Elisabethwedstrijd. Plots vinden de heren Van Eyken en Van Cauwenberghe dat niet goed meer. Onze muren hangen vol medailles, behaald door mannen en vrouwen die er dankzij de door ons verstrekte goede opvoeding en goede overdracht van cultuur en van wederzijds respect zijn geraakt. We doen dit door de ouders erbij te betrekken. We zeggen de ouders dat ze meer interesse voor de lessen van hun kinderen moeten tonen, dat ze tot het oudercomité moeten toetreden en dat ze mee feesten moeten organiseren.

Ik vraag hier om begrip. Sommige mensen moeten met beide voeten op de grond blijven. Het is niet nodig klachten in te dienen en te ruziën om tot een goede opvoeding te komen of het land vooruit te helpen. Ik wil dat hier eens rustig en in mijn eigen stijl zeggen.

We zijn hier gedurende jaren in geslaagd. Er was niet de minste heibel of klacht. We deden dit in de grootste gemoedrust. Soms sprong er al eens iemand op tafel, maar dat kon er nog mee door. Plots werden we echter met een bepaald feit geconfronteerd. Ik vraag begrip van de minister en van de minister van Onderwijs. We worden in de Vlaamse Rand met zeer veel buitenlanders geconfronteerd. Het gaat niet enkel om Franstaligen of om Walen, maar ook om Duitsers, Armeniërs, Spanjaarden of Italianen. Dat ging goed. De school van Sint-Stevens-Woluwe had plots een kolonie Armeniërs. Het gaat hier om brave, fijne en volgens mij ook hardwerkende mensen. Hun kinderen kunnen echter niet mee. De leerkrachten en de directeurs hebben de schepen van Onderwijs en mijzelf gezegd dat die kinderen het wat moeilijk hebben en gevraagd wat daaraan kon worden gedaan. We hebben hen gezegd dat ze zich tot de ouders moesten richten. Ze moesten op dat vlak een inspanning

leveren. Die ouders vragen niet beter, want ze willen zich integreren. Samenwerking met verschillende instanties moet die mensen ertoe brengen Nederlands te leren. Iedereen, inclusief de ouders, de scholen en de leerlingen, applaudiseert. Iedereen is gelukkig omdat wij een inspanning willen leveren. Wij zoeken daar geld voor, want dat kost veel geld.

Omstreeks die periode bespreekt de gemeentelijke commissie voor Onderwijs het arbeidsreglement van het basisonderwijs. Dat document is in dezelfde geest geïllustreerd. Op de voorpagina staat een groep brave ouders die met elkaar in gesprek treden en die het samen goed kunnen vinden. We hebben dit document aan de syndicaten voorgelegd. We hebben de reglementen gevolgd. Ik ben een verdediger van het naleven van reglementen. Als burgemeester heb ik immers gezworen de wet na te leven. Ik heb op dat vlak nog geen miserie gehad. Iedereen zou zich als mij moeten gedragen. Alles is hier volgens het boekje verlopen.

Tijdens die commissievergadering heeft een gemeenteraadslid gevraagd of het initiatief ten aanzien van de ouders werkt en of die ouders in feite hun best doen. De schepen van Onderwijs heeft hierop geantwoord dat die ouders hun best doen en dat we, in samenwerking met diverse instanties, moeite willen blijven doen om dit nog verder uit te werken. Hierop heeft de brave man voorgesteld dat zinnetje aan het arbeidsreglement toe te voegen. De bepaling dat alle relaties in het Nederlands moeten verlopen, zou de ouders bijkomend moeten motiveren. De schepen van Onderwijs is hiermee akkoord gegaan. Het was hierbij zeker niet zijn bedoeling om de situatie moeilijker te maken of om ruzie te stoken.

Vervolgens is de heer Van Cauwenberghe op de propen gekomen. Na twee maanden heeft hij tijdens de gemeenteraad een vraag gesteld. Dat was in feite een stille wenk. Zoals altijd heb ik die vraag beleefd beantwoord. Hij heeft niet op mijn antwoord gerepliceerd. Gedurende drie maanden is hierover niets meer gezegd. Het klinkt gek, maar ik zweer dat dit allemaal waar is.

Drie maanden later, tijdens de zomerperiode, ben ik eindelijk voor een paar dagen vakantie aan de kust geraakt. Plots werd ik gebeld door een journalist van NTS met de vraag of hij me aan de kust mocht komen interviewen. Hij wist me te zeggen dat er in Zaventem een oorlog op til zou zijn. Ik vroeg me af of er misschien een vliegtuig was neergestort. Dat bleek niet het geval. Iemand had de NTS, de NOS en de RTBF verteld dat het gemeentebestuur van Zaventem zich discriminerend opstelde. Ik weet niet wie dat heeft gedaan, maar ik heb zo mijn vermoedens.

Zaventem maakt deel van de Europese gemeenschap uit. De gemeente telt 115 nationaliteiten en meer dan 100.000 tewerkstellingsplaatsen. Wij zouden nu plots

een burgeroorlog of een cultureel conflict willen ontkenen. Mijn drie dagen rust waren naar de knoppen, en daar ben ik nog altijd kwaad om. Ik heb voor al die camera's moeten vertellen dat ik eigenlijk een brave man ben, dat ik het goed meen, dat ik een goede Vlaming ben in een België dat ik liefheb en dat we de mensen trachten te integreren.

Heel die situatie duurt drie maanden. Na drie maanden dacht ik dat iedereen het had begrepen. Ik heb met die Armeense, Spaanse en Waalse ouders gesproken. Er wonen veel goede Walen in mijn gemeente. Ze moeten enkel nog begrijpen dat ze voor ons moeten stemmen in plaats van ruzie te maken en dat ze in alle peis en vree bij ons kunnen komen wonen. Na drie maanden was ik ervan overtuigd dat de storm voorbij was, dat de rust was weergekeerd en dat onze Heer mij had aanhoord. Blijkbaar is dat niet het geval, want nu stelt de heer Van Eyken deze vraag om uitleg in het Vlaams Parlement.

Mijnheer Van Eyken, bent u nog niet overtuigd? Ziet u de brave mensen die op de voorpagina van het arbeidsreglement staan rond de tafel zitten? Weet u dat we alle mogelijke geleidingen hierbij hebben betrokken? Weet u vanuit welke ingesteldheid we in die goede, brave, internationale gemeente Zaventem werken? De verstandhouding tussen de eerste schepen en mezelf is schitterend. We organiseren dit allemaal samen. Hij kan zich niet zo gemakkelijk als ik intomen. Het is makkelijker hem op zijn paard te krijgen. Ik kan u echter verzekeren dat als ik eens op de tafel spring, er harde woorden zullen vallen.

Ik wil hier een oproep doen. Een lieve, brave dame wil een mars voor België organiseren. Zij heeft verklaard dat ze de intentie heeft cursussen te volgen en zich te integreren. Is het echt nodig heibel te zoeken in het Vlaams Parlement of in gemeenten waar het gemeentebestuur het goed meent? Over de andere parlementen in dit land spreek ik me niet uit. We moeten gewoon in eer en geweten de wet naleven. We moeten respect tonen voor iedereen en voor ieders cultuur. Mensen die het goed menen met dit land moeten die vertoningen stopzetten. Ik ben dat beu. Veel mensen zijn dat beu.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, de heer Vermeiren heeft lang gesproken. Dat is begrijpelijk, want het gaat hier om zijn eigen gemeente. Ik zal het korter houden. Het antwoord van de minister zal immers interessant zijn en misschien zelfs een precedent scheppen.

De heer Van Eyken gaat ervan uit dat de toevoeging in het arbeidsreglement slaat op een daad die eigenlijk geen administratieve handeling is en bijgevolg onder artikel 30 van de Grondwet valt, dat het vrije gebruik der talen garandeert. Ik ben geen jurist, maar ik heb de taal-

wetgeving er even op nageslagen. In 1966 heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers de wetsontwerpen besproken die samen tot de taalwetgeving hebben geleid. In het verslag van die besprekingen staat duidelijk het volgende te lezen: “de administratieve handelingen die door de schooloverheden worden gesteld, staan in deze tegenover het eigenlijke onderwijs” en “de mededelingen die door de schoolbesturen aan de ouders der leerlingen worden gedaan, vallen onder de toepassing van de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken”. Mijns inziens gaat het hier wel degelijk om administratieve handelingen en speelt de taalwetgeving hier wel degelijk een rol.

De heer Van Eyken heeft daarnet gesteld dat het hier niet om de administratieve betrekkingen tussen schooloverheden gaat. Het gaat hier inderdaad niet over de betrekkingen tussen schooloverheden, maar om de betrekkingen tussen schooloverheden en ouders. De taalwetgeving is in dit verband duidelijk. De taalwetgeving is van toepassing op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht, van de medewerkers van de rechterlijke macht en op de schooloverheden. Het gaat hier niet om de communicatie tussen schooloverheden, maar om de communicatie van schooloverheden.

Ik vraag me af of dit in feite wel in een arbeidsreglement moet worden opgenomen. Ook zonder explicitering zou deze bepaling immers moeten worden toegepast. De heer Van Eyken vraagt zich af of dit juridisch klopt. Volgens mij is de taalwetgeving hier van toepassing, ook zonder een expliciete vermelding in een arbeidsreglement.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, aangezien ik iets te laat ben binnengekomen, heb ik de heer Van Eyken niet gehoord. Ik heb de tekst van zijn vraag om uitleg evenwel aandachtig gelezen. Ik betreur dat de goedkeuring van het arbeidsreglement door de gemeenteraad van Zaventem als een ‘voorbeeld van de inmenging van de Vlaamse overheid’ wordt afgedaan. Ik kijk even naar de burgemeester van Zaventem. Ik kan me niet inbeelden dat dit reglement door inmenging van de Vlaamse overheid tot stand is gekomen.

De heer Vermeiren heeft daarnet verklaard dat het arbeidsreglement door goedmenende mensen is opgesteld. Ik ben ervan overtuigd dat heel dit reglement vanuit een goedbedoelde ingesteldheid tot stand is gekomen. Bij mijn weten ligt Zaventem in het eentalige Vlaamse Gewest. Het siert de lokale overheid dat ze moeite doet om alle burgers, met inbegrip van alle kinderen, toekomstkansen te bieden. Tot nader order moet dat in Zaventem in het Nederlands gebeuren. Het gemeentebestuur wil hierin investeren. Hier komt de Vlaamse overheid wel om het hoekje kijken. De

initiatieven van minister Keulen en van minister Vandenbroucke tonen aan dat de Vlaamse overheid in de taaldeskundigheid van kinderen wil investeren. Het opwaarderen van de talenkennis van kinderen zou moeten worden geapprecieerd door iedereen die bekommerd is om gelijke kansen voor kinderen.

Ik wil hier nog een afsluitende bedenking formuleren. Ik kan deze vraag om uitleg niet los zien van een aantal discussies die momenteel in dit land worden gevoerd. Men zou kunnen zeggen dat ik namens de N-VA spreek en dat de N-VA separatisten zijn. Ik wil er echter op wijzen dat noch hier, noch elders op dit ogenblik over de splitsing van het land wordt gediscussieerd. Er wordt op dit ogenblik wel ernstig genegotieerd over de toekomst-kansen van de gemeenschappen en van de gewesten.

Mijnheer Van Eyken, jullie spelereien zijn koren op de molen van de radicalisering in Vlaanderen. Ik zou hier misschien enigszins blij om moeten zijn. Wij zorgen niet voor een radicalisering in Vlaanderen, jullie zorgen daarvoor. Zij die momenteel verklaren dat de toekomst van dit land belangrijk is en Belgische vlaggen uithangen, moeten eens rustig nadenken over de oorzaken van de radicalisering. Jullie kunnen zich er niet bij neerleggen dat België twee cultuurgemeenschappen met een eigen territorium telt. Jullie blijven foldertjes uitgeven waarin te lezen staat dat mensen overal in Vlaanderen het recht hebben in het Frans te worden behandeld. Doe zo verder: de punten op mijn agenda worden er sterker van. Zij die verklaren bekommerd om de toekomst van dit land te zijn, kunnen zich best niet als het FDF en de UF gedragen.

Het gemeentebestuur van Zaventem heeft nobele doelstellingen en wil heel de bevolking van Zaventem vooruithelpen. Ik vond het dan ook nodig om in dit verband mijn eigen standpunt duidelijk naar voren te brengen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, ik zou me bij de wijze woorden van mijn burgemeester willen aansluiten. C'est un tout grand bourgmestre. Wie hem hier of op de gemeenteraad van Zaventem ziet of hoort, weet dat dit zijn stijl is. Inhoudelijk heeft hij uiteraard gelijk.

Ons initiatief in Zaventem betreft de interne en de externe communicatie tussen leerkrachten en ouders. Dit is in feite de essentie van de regelgeving. Het gaat om Nederlandstalige scholen in Nederlandstalige gemeenten. De administratieve bestuurstaal is bijgevolg het Nederlands. Zoals mijn burgemeester daarnet al heeft verklaard, worden die kinderen om een reden naar een Nederlandstalige school gestuurd: ze zitten daar om Nederlands te leren. Ouders nemen die beslissing omdat ze zich in een bepaalde gemeenschap willen integreren.

Kennis van de taal is een belangrijk onderdeel van integratie. Het is dan ook normaal dat inspanningen worden geleverd. In de gemeenteschool van Sint-Stevens-Woluwe worden inspanningen geleverd. We betalen leerkrachten om bijkomende lessen te geven. Zo kunnen de kinderen beter Nederlands leren. Tijdens de middagpauze geeft een leraar die kinderen bijlessen Nederlands. In veel gevallen gaat het hier niet om Franstalige Belgen, maar om mensen van buitenlandse origine. In de Vlaamse Rand is dit vaak het geval.

De kinderen krijgen taken. De gemeenschap betaalt die lessen. Het is belangrijk die mensen Nederlands bij te brengen. De scholen die in het Nederlands les geven, moeten immers een zeker niveau kunnen behouden. Indien de kinderen het Nederlands niet machtig zijn, zal het niveau van de scholen dalen en zullen Vlaamse ouders hun kinderen op den duur uit die scholen wegtrekken. Ze zullen immers vinden dat de leerlingen van die scholen geen Nederlands meer kennen en dat het onderwijs er bijgevolg niet goed is.

Aangezien het niveau van de scholen zou kunnen dalen, hebben we die bepaling, op vraag van de leerkrachten die vaak met dergelijke situaties worden geconfronteerd, in het reglement opgenomen. In feite trappen we hiermee louter een open deur in. We hebben die beslissing bewust genomen. Zoals mijn burgemeester daarnet al heeft verklaard, worden die scholen steeds meer met dergelijke situaties geconfronteerd. We steunen de leerkrachten en de ouders om onderling Nederlands te spreken. Het is belangrijk dat ouders die in een Nederlandstalige gemeente wonen inspanningen leveren om zelf Nederlands te leren. Het is belangrijk dat ze de taal kennen om hun kinderen bij hun huiswerk te kunnen helpen en om te kunnen weten wat er zoal op school gebeurt.

Ik vind dat er politiek misbruik wordt gemaakt van wat er in Zaventem is gebeurd. De RTBF heeft mij tijdens de zomer ook gebeld, ten tijde van de onderhandelingen in Hertoginnedal. De verklaring die ik toen heb afgelegd, is tijdens het hoofdstuk over de onderhandelingen in Hertoginnedal uitgezonden. De commentaar luidde toen als volgt: 'Le CD&V et le N-VA commentent une nouvelle guerre à Zaventem pour troubler le climat communautaire'. Het FDF heeft de RTBF gebruikt om dit op te kloppen.

Mijnheer Van Eyken, dit is natuurlijk de beste manier om de communautaire pacificatie in de Rand onderuit te halen. Dit is waarschijnlijk zelfs uw bedoeling. De gemeenteraad van Zaventem heeft het arbeidsreglement eind juni 2007 goedgekeurd. U confronteert ons begin november 2007 met deze vraag om uitleg. Dit wijst erop dat het eigenlijk uw bedoeling is een communautaire oorlog over evidenties te beginnen. Uw standpunt dat in de Vlaamse gemeenten openingen

naar het gebruik van het Frans moeten worden gemaakt, ruikt naar het gebruik van het Frans tijdens gemeenteraadszittingen. Dit kan niet los worden gezien van de communautaire oorlog die uw partij op dit ogenblik in de Rand voert. Het antwoord van de minister zal zeker zijn dat de administratieve bestuurstaal het Nederlands is en dat er geen enkele onwettelijkheid is.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Geachte collega's, ik zal onmiddellijk duidelijkheid scheppen. Ten eerste ligt Zaventem in het eentalig gebied Vlaanderen met het Nederlands als voertaal. Ten tweede is er de bestuurstaalwetgeving van 1966 waar zelfs geen meningsverschil mogelijk is over interpretatie, want het staat er woordelijk in. En toen kon men onmogelijk weten dat er in 2007 een aanslepende regeringformatie zou zijn.

In die bestuurstaalwetgeving staat in artikel 1, paragraaf 1, ten vierde, dat deze wetgeving van toepassing is op de administratieve handelingen van de schooloverheden en dat dus het Nederlands moet worden gebruikt. Er is dus geen enkel probleem met de beslissing die in Zaventem is genomen. Die moet zelfs niet in een reglement opgenomen worden, maar het mag altijd. Elke onduidelijkheid is dus meteen opgeheven, ik raad u aan om de bestuurstaalwetgeving van 1966 te raadplegen. Concreet moet hier dus het Nederlands gebruikt worden.

Uw vraag heeft betrekking op het arbeidsreglement dat van toepassing is op het personeel van de gemeentelijke basisscholen in Zaventem. De wet op de arbeidsreglementen heeft de controle op de toepassing van deze wet toegewezen aan de arbeidsinspectie, meer in het bijzonder de dienst Toezicht op de Sociale Wetten van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. Ter zake geldt een specifieke procedure.

Betwistingen over het tot stand komen en de inhoud van arbeidsreglementen moeten dus in eerste instantie worden voorgelegd aan deze inspectiediensten en aan de bevoegde rechtbanken. Aan een vaststelling of een wijziging van een arbeidsreglement gaat altijd een verplichte procedure van syndicaal overleg vooraf. Een gemeenteraad, als vertegenwoordiger van een openbare werkgever, moet altijd rekening houden met de vastgelegde syndicale procedures. Wordt geen overeenstemming bereikt over de voorgenomen bepalingen, dan voorziet de wet in een aantal bijkomende mogelijkheden zoals een poging tot verzoening onder leiding van een arbeidsinspecteur, of eventueel uiteindelijk de beslechting van het geschil in het bevoegde gewestelijk onderhandelingscomité C. Uit informatie die ik heb ingewonnen, blijkt dat de gemeente de procedure heeft gevolgd en dat er onder meer ook van vakbondszijde geen opmerkingen kwamen. De vastgelegde wettelijke procedure is dus gevolgd. Zaventem is op dat vlak een voorbeeld voor andere gemeenten, maar die doen het ook correct.

Wat het inhoudelijke voorwerp van uw vraag betreft, met name het aspect van het taalgebruik, verwijs ik naar artikel 1, paragraaf 1, ten vierde, naar het hoofdstuk 'Toepassingsfeer van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken'. Deze gecoördineerde wetten zijn door deze bepaling ook van toepassing op de administratieve handelingen van de schooloverheden. In dat verband hebben meerdere arresten van de Raad van State, de arresten nummer 74.028 en nummer 74.029 van 2 juni 1998, in het verleden bevestigd dat onderwijskrachten van het gemeentelijk onderwijs ook onderworpen zijn aan de toepassing van de bestuurstaalwetgeving wat hun administratieve handelingen betreft. Niet alleen de bestuurstaalwetgeving is duidelijk, maar ook de arresten van de Raad van State.

De bedoelde administratieve handelingen kunnen, in bijvoorbeeld het concrete geval van een gemeentelijke basisschool, worden omschreven als de interne communicatie van het personeel met collega's en hiërarchische meerderen en de externe communicatie met ouders, leerlingen, en anderen, bij de uitoefening van hun functie.

In zoverre de door u betwiste zin uit het arbeidsreglement van de gemeentelijke basisscholen van Zaventem gelezen wordt als een meer concrete omschrijving van het bestaande wettelijke voorschrift uit de bestuurstaalwetgeving, is hier geen sprake van een inmenging van de Vlaamse overheid in privéaangelegenheden, zodat de vergelijking met het taalgebruik van de handelaars op de markt in Merchtem niet opgaat.

De gemeente Zaventem ligt in het Nederlandse taalgebied en kent uiteraard ook geen regeling van faciliteiten. De bestuurstaalwetgeving, die dus ook van toepassing is op de gemeentelijke scholen, bepaalt dus dat in de scholen van de gemeente Zaventem voor de interne en externe communicatie uitsluitend het Nederlands moet en mag worden gebruikt. Ik kan dan ook niet anders dan artikel 4bis van het arbeidsreglement beschouwen als een bevestiging van wat reeds in een hogere rechtsnorm was bepaald. Een toezichtmaatregel dient dus niet genomen te worden.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb vastgesteld dat mijn vraag een debat heeft uitgelokt, niet tegen u maar tegen mij.

De heer Kris Van Dijk: Wat had u gedacht?

De heer Francis Vermeiren: Als u niet wilt meespeelen, moet u van het terrein blijven.

De heer Christian Van Eyken: Ik wens toch duidelijk te zeggen dat het niet mijn bedoeling is om te zeggen

dat het onderwijs in Zaventem slecht is. Maar wat eigenaardig is, is dat het arbeidsreglement jaren bestond zonder dat zinnetje en dat alles perfect verliep. Ik vraag me af waarom er net in Zaventem en in de Rand van Brussel zulke zinnetjes bijgevoegd worden, terwijl het in Dessel niet gebeurt, denk ik.

De heer Kris Van Dijck: U brengt me op een idee.

De heer Christian Van Eyken: Doe het dan.

Ik denk dat dit probleem over het taalgebruik ook in andere gemeenten rijst. De heer Van Rompuy zei ook al dat er meer anderstalige ouders hun kinderen naar die scholen sturen omdat ze ervoor kiezen dat hun kinderen Nederlands zouden leren. Er ontstaat echter een probleem in die scholen omdat de ouders zelf de taal niet spreken waardoor de contacten met hen bemoeilijkt worden. We hebben daarover zelfs nog gediscussieerd met de minister van Onderwijs, maar ik betwist niet dat het inderdaad de keuze van de ouders is om hun kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs te sturen.

Het enige wat voor mij een probleem is, is dat de contacten niet meer in een andere taal kunnen. Dat zou dus kunnen betekenen dat op een ouderavond een ouder die het moeilijk heeft om zich uit te drukken in het Nederlands – en dat zijn niet noodzakelijk Franstaligen, maar dat kunnen ook anderstaligen zijn – te horen krijgt dat men hem enkel in het Nederlands mag antwoorden.

De heer Vermeiren zelf spreekt over soepelheid. Wel, soepelheid zou hier kunnen helpen. Het onderwijs in Zaventem is goed georganiseerd en er doen zich geen problemen voor, maar het zinnetje in het arbeidsreglement is er te veel aan. U zegt zelf dat het in een commissie gewoon ter sprake is gekomen en dat men het dus maar in het reglement heeft opgenomen. Het werkte echter goed zonder dat zinnetje, en nu geeft men een hint aan sommige leerkrachten om te weigeren een andere taal te spreken om die ouders te helpen.

Minister Marino Keulen: Het is niet omdat het zinnetje niet in het arbeidsreglement stond dat het ooit gemogen heeft.

U zet de wereld op zijn kop, mijnheer Van Eyken. De bestuurstaalwetgeving dateert van 1966 en geeft deze situatie duidelijk als casus aan in artikel 1, paragraaf 1, ten vierde. De wetgeving spreekt heel duidelijk over administratieve handelingen van de schooloverheden en laat niks aan interpretatieruimte over. Hier kan en mag dus alleen maar Nederlands gesproken worden. Maar u laat uitschijnen dat zonder dat zinnetje, iedereen zijn goesting kon doen. Dat is niet zo. Het is niet omdat het niet in het reglement staat, dat men dat wel mag. Er is de hogere rechtsnorm zijnde de bestuurstaalwetgeving van 1966 die stelt dat er alleen maar Nederlands mag worden gesproken.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: De heer Van Eyken begrijpt het echt niet. Ik voel me geroepen om het hem uit te leggen zodat hij terug klaar zou zien in het donker.

Wat zegt hij eigenlijk? Hij vraagt zich af of het niet zou kunnen dat zij niet de schuldigen zijn die er een politieke hetze van maken, maar integendeel wij die een nieuw arbeidsreglement hebben gemaakt om hen te jennen. De heer Van Eyken heeft mij niet begrepen. Het is hem ontsnapt waarom wij enorme inspanningen doen – en onze begroting bewijst dat – om de kwaliteit van ons onderwijs bestendig op te schroeven, naast de inspanningen die de Vlaamse Regering en de minister van Onderwijs doen.

In tempore non suspecto hebben we de minister van Onderwijs uitgenodigd om te praten over de problemen in de Zaventemse scholen. Met een groot hart en respect voor ieders cultuur, stellen we vast dat er zoveel kinderen komen van overal. Dat heeft natuurlijk iets te maken met de aard van de gemeente: internationale scholen, de Europese gemeenschap en zoveel meer. Niet alleen in het gemeentelijk onderwijs, maar ook in het vrij onderwijs en het officieel onderwijs, zijn er problemen met de kwaliteit van het onderwijs. Wij hebben dat onderwijs op het hoogste niveau getild en willen het daar houden. De minister is op mijn verzoek welwillend naar Zaventem gekomen, en ik heb ook alle schooldirecteuren uitgenodigd. We hebben een schitterende, aangename, leerrijke namiddag gehad en we zijn tot bepaalde conclusies gekomen. Om de kwaliteit van het onderwijs te vrijwaren, moesten we er de grootste aandacht voor hebben, niet met de bedoeling om op onze Vlaamse borst te kloppen want zo zijn wij niet, maar omdat we vinden dat het onze plicht is.

We hebben gezocht naar wat de wetgeving ons bood, en we zijn beginnen te werken. En zoals het in Vlaanderen past en door de minister is opgelegd, moet het arbeidsreglement regelmatig aangepast worden. Wij doen het regelmatig en wij zijn dus in orde. Wij informeren bij de kabinetten en wij documenteren ons. Wij doen dat altijd met een goede pedagogische bedoeling om een goed pedagogisch project te brengen en de kwaliteit van het onderwijs op te drijven. Begrijpt u dat toch eens. En begrijpt u toch eens dat als u dat niet doet, u uw mensen die u denkt te moeten verdedigen of die u denkt te verdedigen, daarmee een slechte dienst bewijst. U voedt de kinderen niet op. Men voedt kinderen niet op met ze tegen elkaar op te zetten. Men voedt kinderen op door ze de taal te leren. U zowel als ik zijn polyglot: wij voelen ons overal thuis. Geef iedereen dezelfde kansen als de kansen die u gekregen hebt van uw Vlaamse ouders die u meertalig hebben gemaakt en die u cultuur hebben gegeven en die het mogelijk hebben gemaakt dat u in een parlement kunt

zetelen waar u uw ideeën kunt verdedigen. Geef dezelfde kansen aan die kinderen, en dan zult u mijn boodschap begrepen hebben.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord dat duidelijk en ondubbelzinnig was. Er is absoluut geen enkel probleem met de taalwetgeving.

Uw repliek, mijnheer Van Eyken, was eigenlijk een beetje meelijwekkend. Plots werpt de heer Van Eyken, FDF'er, zich op als de verdediger van de brave Armeense sloeber die naar een schoolcontact gaat en daar alleen maar door hardvochtige mensen in het Nederlands toegesproken mag worden. U weet dat het dat niet is.

Laat ons elkaar geen Liesbeth noemen: we weten heel goed waarom u die vraag stelt. De taalwetgeving is van toepassing en is van openbare orde. Maar zelfs na dat antwoord bent u nog niet tevreden. We kennen uw partij. U aanvaardt de taalwetgeving niet, u hebt het nooit gedaan. U aanvaardt de taalgrens niet, u hebt het nooit gedaan. Dat is waarover we hier bezig zijn.

En u moet niet alleen juridisch gelijk krijgen, u moet ook politiek gelijk krijgen. Zeven jaar hebt u een juridische strijd gevoerd tegen de omzendbrieven Peeters. Zelfs nadat ze gevalideerd werden door de Raad van State, aanvaardt u ze nog niet. Vandaag lees ik in *Le Soir* een degoutant artikel over de validering van de omzendbrieven waarin wordt geïnsinueerd dat de Raad van State – 'la chambre Flamande', want dan bestaan er plots wel verschillende kamers en gaat het niet over de unitaire Raad van State – het arrest geveld heeft de dag na de dood van de auditeur-generaal die een negatief verslag had opgemaakt en dat als hij niet gestorven was, de Raad van State dat arrest niet zou durven geveld hebben. Dat is wat men insinueert in uw kranten. (*Opmerkingen van de heer Christian Van Eyken*)

Aanvaard eindelijk eens de taalgrens en de taalwetgeving. En als u de taalgrens niet aanvaardt, mijnheer Van Eyken, zal niemand u tegenhouden om aan de andere kant van de taalgrens te gaan wonen. Want waar doen de problemen zich voor? In de Franstalige gemeenten waar Vlamingen wonen? Hoort men daar iets van? Nooit! Het is altijd met Franstaligen in Vlaamse gemeenten met faciliteiten. Daar zijn er problemen. En niet met Vlamingen in Wallonië die zelfs de faciliteiten niet krijgen die ze wettelijk wel verdienen. Als het u hier niet aanstaat, ga dan aan de andere kant van de taalgrens wonen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over dienstverlening in andere talen dan het Nederlands in Vlaamse overheidsgebouwen

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de minister, geachte collega's, mijn vraag gaat over dezelfde problematiek.

Een paar weken geleden konden we in de kranten een artikel lezen met de trotse titel: 'Het district Antwerpen beschikt over een Spaanstalig loket voor sociale dienstverlening aan Spaanstalige inwoners van Antwerpen'. Nogal wat mensen die gepokt en gemazeld zijn door de strijd voor de taalwetgeving, fronsten de wenkbrauwen en waren ongerust.

Bij nader inzien bleek het iets genuanceerder te zijn dan op het eerste zicht leek. Het Spaanse ministerie van Werk en Sociale Zaken had bij monde van de Spaanse ambassade aan de stad Antwerpen gevraagd om een loket te mogen openen in een officieel gebouw om Spaanse burgers in het Spaans dienstverlening over sociale zaken aan te bieden. Het district Antwerpen is op die vraag ingegaan. Spaanstalige personen die in Antwerpen wonen, kunnen zich elke donderdag tussen 10 uur en 13 uur aanbieden aan het loket waar ze in het Spaans terecht kunnen.

Het op geregelde tijdstippen aanbieden van anderstalige dienstverlening in een districtsgebouw is een precedent voor Antwerpen. De Antwerpse districtsgebouwen zijn overheidsgebouwen en behoren tot het openbaar domein. Het openbaar karakter van de locatie is trouwens een uitdrukkelijke reden voor de initiatiefnemer, de Spaanse ambassadeur, om de vraag te stellen.

De Spaanse gemeenschap in Antwerpen is niet de allergrootste gemeenschap, en men kan dit initiatief van de Spaanse overheid ten aanzien van zijn onderdanen vrij sympathiek vinden. Hierbij rijst evenwel onmiddellijk de vraag welke consequenties dit precedent zal hebben voor andere taalgemeenschappen in andere gemeenten, meer bepaald in de taalgrens- en de faciliteitengemeenten.

Indien Spaanstalige Antwerpenaren dienstverlening in hun eigen taal wordt aangeboden, vraag ik me af wat andere gemeenschappen, zoals de Italiaanse, de Franse, de Britse, de Arabische, de Turkse, de Afrikaanse of de Chinese gemeenschap verhindert een gelijkaardige vraag in te dienen en mensen uit hun eigen gemeenschap in een overheidsgebouw op vaste tijdstippen dienstverlening aan te bieden. Dit zou in Antwerpen, een stad met 165 gemeenschappen, kunnen gebeuren.

Onmiddellijk stel ik me evenwel de vraag wat de Franse Gemeenschap in België verhindert om in de faciliteitengemeenten een gelijkaardige aanvraag te doen en de Franstalige inwoners van die gemeenten op die manier in een openbaar gebouw dienstverlening, hulp of informatie in het Frans aan te bieden.

Mijnheer de minister, kan in een overheidsgebouw op regelmatige basis dienstverlening in andere talen dan het Nederlands worden aangeboden? Kunnen overheidsgebouwen voor anderstalige dienstverlening ter beschikking worden gesteld? Onder welke voorwaarden of mits welke beperkingen kan dit gebeuren? Wat zijn de concrete gevolgen voor de Franstalige inwoners van de taalgrens- en faciliteitengemeenten? De situatie die ik net heb geschetst, lijkt me niet zo onrealistisch. Steunend op dit precedent, zou de Franse Gemeenschap loketten in de taalgrens- of faciliteitengemeenten kunnen openen en Franstalige inwoners in een openbaar gebouw dienstverlening in het Frans kunnen aanbieden.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, deze interessante vraag om uitleg confronteert ons met een aantal uitgangspunten van onze wetgeving. Ik kan de vragen van mevrouw De Lobel evenwel duidelijk beantwoorden.

In Vlaanderen kan een andere overheid nooit bevoegdheden uitoefenen die de federale overheid, de Vlaamse overheid, het provinciebestuur of het lokaal bestuur toekomen. Het gaat hier om bevoegdheden. In het door mevrouw De Lobel aangehaald geval gaat het om het verstrekken van uitleg over de Spaanse wetgeving. De ambtenaren die deze informatie verstrekken, treden niet in de plaats van de federale overheid, de Vlaamse overheid, het provinciebestuur van Antwerpen, het stadsbestuur van Antwerpen of het districtsbestuur. Ze geven enkel uitleg bij de Spaanse wetgeving.

Hier is op zich niets mis mee. Die mensen kunnen vragen hiervoor een lokaal te huren. Het districtsbestuur is niet verplicht hierop in te gaan. Het districtsbestuur moet enkel de reglementen voor iedereen op dezelfde wijze toepassen – gelijke monniken, gelijke kappen. Mevrouw De Lobel legt echter het verband met de faciliteitengemeenten en de randgemeenten. Hiervoor blijft hetzelfde uitgangspunt gelden. In Vlaanderen kan geen andere overheid bevoegdheden uitoefenen die rechtens aan de federale overheid, de Vlaamse overheid, het provinciebestuur, het gemeentebestuur, het districtsbestuur of het OCMW toekomen.

Uit de informatie die ik naar aanleiding van deze vraag om uitleg heb laten inwinnen, blijkt dat het district Antwerpen in de loop van juni 2007 de vraag van het Spaans consulaat heeft gekregen om op de eerste

donderdag van elke maand gedurende een drietal uren over een lokaal te kunnen beschikken om een beperkt aantal Spaanse onderdanen op degelijke wijze wegwijs te maken in sociale aangelegenheden over hun land van herkomst. Het districtsbestuur van Antwerpen heeft positief op deze vraag gereageerd. Het districtsbestuur is er hierbij van uitgegaan dat de instemming met deze vraag past in de doelstelling het districtshuis als een dienstbaar huis te laten functioneren. Het districtsbestuur wil het districtshuis, binnen de door de infrastructuur geboden mogelijkheden, ter beschikking stellen van allerlei derden, waaronder verenigingen en organisaties uit Antwerpen.

In concreto neemt een afgevaardigde van de afdeling voor Arbeid en Sociale Zaken van de Spaanse ambassade gedurende een paar uur per week plaats in een lokaal van het districtshuis. Hij organiseert voor personen met de Spaanse nationaliteit een sociale dienstverlening over de sociale rechten die de Spaanse overheid zijn onderdanen op basis van de eigen nationale wetgeving garandeert. Deze dienstverlening heeft geen betrekking op de taken van de openbare dienst die tot de federale, Vlaamse, provinciale, stedelijke of districtsbevoegdheden behoren. Het districtsbestuur stelt enkel een lokaal ter beschikking van een derde voor aangelegenheden die volgens ons nationaal recht niet tot de openbaredienstverplichting behoren. Het Spaans consulaat staat integraal in voor de organisatie, houdt zelf toezicht en vermijdt elke interferentie met de normale werking van het district. Het Spaans consulaat is tevens aansprakelijk voor de ontplooiende activiteiten. Het personeel van het district biedt de organisatie geen enkele ondersteuning. Tot op heden hebben zich klaarblijkelijk geen problemen voorgedaan. Het betreft hier bijgevolg louter de beslissing een lokaal ter beschikking te stellen. Die terbeschikkingstelling kan overigens onmiddellijk en zonder voorwaarden door het districtsbestuur worden herroepen.

Binnen de geschetste context zie ik geen probleem. Het districtsbestuur stelt zijn lokalen trouwens ook aan andere derden ter beschikking. Het lokale bestuur, in casu het districts- of het stadsbestuur, moet beslissen in welke omstandigheden, onder welke voorwaarden en met welke modaliteiten lokalen ter beschikking van derden worden gesteld. Vanzelfsprekend moeten de lokale besturen daarbij het gelijkheidsbeginsel respecteren. Dit kan, bijvoorbeeld, door middel van een reglement inzake het ter beschikking stellen van lokalen en infrastructuur aan derden gebeuren. De terbeschikkingstelling moet vanzelfsprekend ook in overeenstemming met de wet zijn.

In het door mevrouw De Lobel aangehaalde geval lijkt er geen probleem te rijzen. De hele organisatie is in handen van het consulaat. De dienstverlening gaat niet van de lokale overheid uit. Er is geen personeel van de stad Antwerpen of van het district Antwerpen bij

betrokken. Mocht dit wel het geval zijn, zou de dienstverlening uiteraard in het Nederlands moeten gebeuren. Dat het consulaat bij de organisatie van zijn activiteiten een andere taal dan het Nederlands gebruikt, vormt geen juridisch probleem. Behoudens wat in de wetgeving op het gebruik der talen, onder meer in bestuurszaken, is geregeld, is het gebruik der talen in België vrij.

Zoals ik daarnet al heb verklaard, heeft de dienstverlening van de Spaanse overheid geen betrekking op federale, Vlaamse of lokale bevoegdheden. Ik zie dan ook niet goed in welke gevolgen dit voor de inwoners van de faciliteitengemeenten zou kunnen hebben. Er is geen echte parallel. Zij vallen onder de federale en de Vlaamse regelgeving. De wetgeving voorziet in faciliteiten voor de Franstalige inwoners van die gemeenten. Ze kunnen zich met al hun vragen over de lokale dienstverlening naar het loket van hun gemeentehuis begeven. Ze zullen daar in het Frans worden geholpen.

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Ik ben het uiteraard eens met de door de minister geschetste situatie. Ik heb mijn vragen ook zeer voorzichtig geformuleerd.

In de praktijk blijkt het evenwel om meer dan het verstrekken van informatie te gaan, maar dus ook om dienstverlening. Zo kunnen mensen daar een pensioen aanvragen. Het gaat echter niet om bestuurshandelingen die met de Belgische bevoegdheden te maken hebben.

Ik ben bezorgd om het verschil tussen de letter van de wet en wat hier in de praktijk, als gevolg van een feitelijke situatie, uit kan voortvloeien. Het zou tot een veralgemening van de situatie kunnen leiden. Verschillende gemeenten in Vlaanderen zouden er dan op basis van de wet geen probleem mee hebben door andere mensen dan hun eigen ambtenaren in hun eigen gebouwen dienstverlening in alle mogelijke talen van de wereld te laten aanbieden. In de faciliteitengemeenten zouden we echter zeggen dat het niet mag.

Ik beweer zeker niet dat de uitleg van de minister juridisch niet klopt. We zouden in dat geval in een eigenaardige psychologische situatie terechtkomen. In Antwerpen zouden de Spanjaarden dienstverlening in het Spaans krijgen. In Genk zou dat in het Turks gebeuren en in Oostende in weet ik veel welke taal. In de taalgrensgemeenten mogen die arme Franstaligen van die afschuwelijke Vlamingen echter geen dienstverlening in het Frans krijgen. Dat is mijn bezorgdheid.

Minister Marino Keulen: Het is duidelijk dat eigen ambtenaren niet mogen worden ingezet.

We leven in een geglobaliseerde wereld. Die beweging zal niet stoppen, maar enkel intenser worden. Ik zie het

perfect gebeuren dat de Belgische ambassade binnen afzienbare tijd in Spanje een soortgelijk initiatief zou nemen voor onze landgenoten die daar overwinteren of hun oude dag doorbrengen. Ik weet niet of dit al gebeurt, maar de Vlaamse diensten zouden dit ook kunnen. Tenslotte hebben we ondertussen ook overal vertegenwoordigers.

Onze wetgeving is duidelijk. De vertegenwoordigers van andere gemeenschappen kunnen niet in de plaats treden van de overheid op wier grondgebied de informatie wordt verstrekt. Zo kunnen ze geen consultaties voor zuigelingen organiseren, want dan zouden ze in de plaats van Kind en Gezin treden. Ze kunnen geen identiteitskaarten uitreiken. Het gaat hier gewoon om het verstrekken van informatie over de rechten van Spanjaarden.

Ik zie weinig problemen. Indien anderen menen hier onheus rechten uit te puren, zullen we moeten optreden. Ik denk dat we daarvoor allemaal voldoende alert zijn. Er is geen enkel verschil in interpretatie mogelijk. Er is geen onduidelijkheid. Ik heb in mijn antwoord ondubbelzinnig gezegd hoe het zit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
